

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'ORDENACIÓ TERRITORIAL** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 354-1992

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2001

Núm. 24

Presidència
de l'Honorable Sra. Mercè Amer i Riera.

Sessió celebrada dia 21 de febrer del 2001

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- COMPAREIXENCES:

1) De l'Hble. Sra. Consellera de Medi Ambient, presentada pel Govern de les Illes Balears, per tal d'informar sobre el Pla director sectorial per a la gestió de residus de construcció-demolició i voluminosos de les Illes Balears (RGE núm. 4637/00).

362

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats. Començarem aquesta sessió d'avui. En primer lloc, demanaria si hi ha substitucions.

LA SRA. CAPÓ I ABRINES:

Sí, Sra. Presidenta. Margalida Capó en substitució de Mari Calbet.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Cecili Buele en substitució de Bosco Gomila.

LA SRA. HERNANZ I COSTA:

Sofía Hernanz en sustitución de Antonio Diéguez.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Miquel Gascón en substitució de Vicent Tur.

I.1) Compareixença de l'Hble. Sra. Consellera de Medi Ambient, presentada pel Govern de les Illes Balears, per tal d'informar sobre el Pla director sectorial per a la gestió de residus de construcció-demolició i voluminosos de les Illes Balears (RGE núm. 4637/00).

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam, idò, al debat del punt únic de l'ordre del dia d'avui, relatiu a la compareixença RGE núm. 4637/2000, sol·licitada pel Govern de les Illes Balears, de l'Hble. Consellera de Medi Ambient, Sra. Margalida Rosselló i Pons, per tal d'informar del Pla director sectorial per a la gestió dels residus de construcció i demolició i més voluminosos de les Illes Balears. Assisteix l'Hble. Sra. Consellera de Medi Ambient, acompanyada del Sr. Nicolau Barceló, director general de Residus i Energies Renovables.

Té la paraula, en conseqüència, per fer aquesta exposició, la Sra. Rosselló.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Bones tardes. Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats, senyores diputades. Tal com s'ha dit, precisament avui faig la compareixença que ja vaig demanar fa uns mesos, per presentar el Pla director sectorial per a la gestió de residus de construcció, demolició i voluminosos de les Illes Balears. La Conselleria de Medi Ambient del Govern de les Illes Balears tindrà enllestit en poques setmanes un pla director sectorial per a la gestió dels residus de construcció, demolició i voluminosos. Dues fraccions de residus especials, no perillosos, perquè quedi clar, que sovint es mesclen i que conviuen amb els urbans, procedents del sector industrial i del sector serveis, en contenidors d'obra. Crec que és un tema per tots coneguts i, per tant, no dic en absolut res nou. Per aquesta raó, però, he sol·licitat comparèixer a aquesta cambra, perquè

crec que és molt important, precisament, intentar posar ordre a un tema tan important i tan conegut per tothom. Tendrem també, per tant, ocasió, així ho esper, de comentar i poder debatre l'esborrany d'aquest pla que, per altra banda, es va remetre el passat mes de desembre a tots els grups d'aquesta cambra, així com a una altra llarga llista d'associacions interessades en el tema.

Certament, per tant, pel volum i per la incidència ambiental dels residus de construcció i demolició a les nostres illes, precisament no s'explica com, fins fa només dos anys, havien passat, no diré desaparcebuts, però sí sense l'atenció política i social que ara tenien i que es mereixen. Precisament, he de dir que aquesta conselleria de Medi Ambient del Govern de les Illes Balears ha tengut la valentia de treure un tema, de donar la cara en un tema tan important com aquest, conegut des de feina molts d'anys i, per tant, d'alçar l'estora per veure què hi havia davall i, precisament trobar que de residus n'hi ha molts, però, com dic, sobretot de construcció i de demolició, de cada vegada en tenim més a les nostres illes, i calia i cal una política valenta en aquest tema.

Parlam de quantitats formidables i d'una gestió, per dir-ho d'alguna forma, que consistia, en passat, perquè jo diria que encara ens queda molt, però ha començat a canviar, en una gestió que consistia, com dic, senzillament a disposar qualsevol cosa dins un contenidor, cridar el recollidor i, per art de màgia, fer-lo desaparèixer sense saber exactament com. Dit sense cap tipus d'ironia, tirar-ho on sigui i de la manera que sigui. És així que en el nostre paisatge són molt habituals les pedreres i els abocadors incontrolats de residus de construcció i demolició i voluminosos, amb tota casta d'additius d'altres tipus de residus.

La situació que tot just ara comença a canviar, és així. Quan tens uns residus dels quals te'n vulguis desfer, tant restes vegetals, una rentadora, plàstic, cartrons d'embalar, enderrocs, pots de pintura i qualsevol altre residu d'obra, crides un contenidor, s'ompl, crides que el vinguin a cercar, pagues el que et diuen, i se'n duen el contenidor. Si el contenidor està o resta una nit al carrer, sempre hi ha algú, jo crec que això ho coneix molta gent, sobretot la gent que viu a Palma, que aprofita l'ocasió per deixar-hi un moble vell, un televisor o una bossa de fems; és molt comú veure als carrers dels nostres pobles, i sobretot de la ciutat de Palma, grans quantitats de contenidors, on realment hi ha tot tipus de deixalles.

És cert que molts d'ajuntaments han posat en marxa un servei de recollida de voluminosos, però, després d'aquesta primera passa tenen vertaderes dificultats per donar-los una sortida ambientalment acceptable i acaben a l'abocador o, senzillament, acumulats a solars municipals i després no se sap molt bé què és el que s'ha de fer. Els municipis de les Balears tenen o consenten abocadors que no poden tolerar gaire més temps, som a una situació francament difícil, però tampoc no hi ha solució, sembla, a curt termini. Per altra banda, no es poden tancar de cop, ja que el remei podria ser pitjor que la malaltia, en tancaries un i en sortirien molts de nous. Ens trobam en una situació francament de transició i on la situació, com dic, també l'hem de saber veure en el moment en què ens trobam. Per tant,

d'aquí la importància de fer un pla de residus de demolició, de construcció i voluminosos.

Pel que fa als residus de construcció i demolició, la producció estimada a Balears, a l'esborrany del pla, és de 958.000 tones, és a dir, una vegada i mitja la producció de residus urbans. Segons el Col·legi d'Aparelladors, fins i tot, considera que aquesta xifra es queda curta i aporta una estimació que, només per al cas de Mallorca, duplica la que ofereix el pla. Ja dic que són estimacions, però que ens trobam amb unes quantitats enormes i de gran envergadura.

Sembla una ironia, per tant, que aquesta situació convisqui amb un altre problema ambiental que són les pedreres sense restaurar. Per una part sobra material i per l'altra en falta. Les pedreres s'han de restaurar fent servir material inert i si els residus de demolició i construcció no se separen en origen o no procedeixen d'una excavació, no poden tenir com a destí la restauració de pedreres. Per tant, és molt important tenir en compte que a les pedreres, els abocaments que s'hi han de fer són, com dic, de material adequat i, per tant, de material inert, i no precisament el que en aquest moment passa, que a moltes hi va a parar qualsevol cosa.

Dit això, pel que fa als residus voluminosos, la producció anual estimada a les Illes Balears és de més de 12.000 tones per any, també una quantitat, com veuen, molt elevada i, per tant, que requereix una ordenació. Però, per no allargar excessivament la justificació de per què és convenient planificar i decidir com i on s'han de gestionar els residus de demolició i construcció i els voluminosos a les Illes Balears, i per dir-ho d'una manera resumida, voldria fer esment al que és l'important i, per tant, de quina manera o com ens trobam i les necessitats que tenim en aquest moment. Però, a més de fer-ho d'una manera oral, m'agradaria mostrar-los, per il·lustrar, fins i tot, visualment, i m'he permès el fet de dur unes transparències respecte de com és la situació avui, perquè són transparències tretes d'ahir, són, com aquell que diu, del dia d'ahir, de com es troba en aquest moment aquest tipus de residus i, per tant, la necessitat que hi ha, urgentíssima, de fer un pla per poder, com dic, decidir, planificar com s'han de gestionar, de quina manera i on s'han d'ubicar.

Si de cas, mentre jo parl, veurem un parell de transparències, si m'hi permet la presidenta.

Per tant, què passa en aquest moment? Ens trobam amb unes mancances importants a l'actual gestió dels residus de construcció, demolició i voluminosos, una mancança important de l'actual gestió. Aquí mateix, vostès poden veure, hem dut una sèrie de transferències, referides, per una banda, als contenidors, per fer esment que en aquests contenidors, com vostès mateixos poden comprovar, i segur que han comprovat *in situ* hi van qualsevol tipus de residus, no únicament el residu inert, i una altra, a la segona part de les transparències, que són d'abocaments incontrolats, que ja són quan han estat recollits aquests contenidors, s'aboquen a qualsevol part i, per tant, a llocs inesperats, inexplicables i, a més, de qualsevol manera, on tots els residus estan absolutament mesclats.

Per tant, ens trobam amb aquestes mancances importants a l'actual gestió, ens trobam en una necessitat d'aplicar criteris de prevenció, de selecció en origen i de valoració, voldria remarcar aquests aspectes, perquè creim que és fonamental la prevenció, la selecció en origen, perquè si no, les dificultats de selecció són majors posteriorment, i de valoració d'aquests residus. Per altra banda, la necessitat de separar els residus perillosos dins la gestió d'aquests residus, per exemple els fluorescents, els CFC del que duen les geleres, és a dir, tot un seguit de residus perillosos que precisament es troben, moltes de vegades, com també vostès podran veure, fins i tot dins aquests contenidors, com pintures i d'altres residus tòxics que després van a parar a un abocador sense cap tipus de control. Així, tenim aquesta necessitat de separar els residus perillosos.

Per una altra banda, els residus de construcció, demolició i voluminosos presenten sinèrgies de recollida i de gestió i tenim també una forta mancança de plantes de tractament. Dit això, totes aquestes mancances, tota aquesta situació amb què ens trobam en aquest moment, que jo voldria dir que precisament aquestes transparències encara la fan més palesa, és absolutament imprescindible, com dic, fer una planificació a mig termini per donar una solució ambientalment correcta a aquest tema. Així, la disposició transitòria cinquena del Pla director sectorial de Mallorca, aprovat el febrer del 2000, ja establí un règim transitori per als residus de construcció i demolició a Mallorca, i a continuació l'ordre meva, com a consellera de Medi Ambient, de 28 de febrer del 2000, establí les mesures transitòries per a l'autorització d'instal·lacions de valoració i eliminació de residus de construcció i demolició. Precisament, varem establir aquestes mesures transitòries i varem veure que era absolutament necessari fer una planificació a mitjan termini.

Per una part, es planifica a mig i llarg termini amb el pla específic que avui presentam i, per l'altra, es proposa una solució provisional. El resultat d'aquesta solució temporal és divers. En primer lloc, tenim una planta autoritzada a Artà, a la gravera de ses Fontanelles, que he de dir que funciona bastant bé; en segon lloc, tenim sol·licituds molt solvents als termes de Manacor i Lluçmajor, a càrrec d'una associació de transportistes, que es tramiten en aquest moment per part de la conselleria, i, en tercer lloc, tenim el cas de Can Set que, precisament, crec que mereix un comentari especial i que jo deix que, una vegada acabada la meua intervenció inicial, si la presidenta ho permet, el director general de Residus faria esment concret a aquest tema de Can Set, perquè hem considerat que valia la pena que vostès coneguessin de primera mà, no només l'opinió, sinó el que ha fet la conselleria respecte d'aquest tema. I, en quart lloc, tenim a Menorca, a Eivissa i a la resta de Mallorca, on la situació continua com sempre, sense cap tipus de sol·licitud d'autorització de posar, com dic, plantes de tractament.

I ja entrant a la presentació del Pla, del Pla, que no diré, perquè crec que ho he dit diverses vegades, que es tracta de residus de demolició, construcció i voluminosos, té els següents objectius. Tal com indica la Llei 10/98, de residus, els plans de residus han de marcar-se uns objectius clars. Pel que fa a residus de construcció i demolició, el pla es proposa un 10% com a objectiu de reducció, un cent per cent de recollida

controlada, un 70% de valoració i un 30% d'abocament controlat. Pel que fa als residus voluminosos, vull recordar que per voluminosos s'entén tot allò que són electrodomèstics, mobles, bé, supòs que vostès saben perfectament a quins tipus de residus em referesc, es pretén un cent per cent de recollida controlada, un 75% de valoració i un 25% d'abocament controlat amb un cent per cent de recuperació dels CFC dels frigorífics, perquè es considera que aquest element és perillós i s'ha de recollir com cal.

Per aconseguir aquests objectius, vull destacar tres aspectes del Pla. En primer lloc, les obligacions que tenen els productors d'aquests residus, en segon lloc les garanties ambientals i de control que es proposen i, en tercer lloc, aquelles mesures de reducció que plantejam en aquest pla.

Respecte de les obligacions dels productors, el pla proposa, en primer lloc, ja incorporar dins el projecte tècnic de qualsevol obra, el següent: evolució dels residus generats i característiques; avaluació dels residus que es generen que no necessiten tractament, com per exemple terra, com qualsevol altre tipus de residu que no necessita un tractament específic, mesures previstes de separació en origen i una valoració econòmica del cost d'aquesta gestió. Per tant, aquest element consideram que ja ha d'estar incorporat dins el projecte tècnic de qualsevol obra, com un projecte més s'ha d'incorporar l'element referit a aquests residus. En el moment de sol·licitar la llicència d'obra, hi ha d'haver un contracte amb el consell insular o amb l'ajuntament pertinent per a la gestió dels residus generals, així com un dipòsit de fiança. Per altra banda, el productor ha de realitzar la separació en origen dels residus no perillosos en, com a mínim, dues fraccions, això és molt bàsic perquè com, a més, coneixem d'altres indrets, bàsicament de la Generalitat de Catalunya, es revisa el pla que tenen respecte de construcció i demolició, precisament perquè no feien suficient esment als elements de la separació en origen dels residus, i, si no se separen en origen, és molt més difícil després fer una separació posterior. D'aquí que nosaltres incorporem dins aquest pla, aquest element com un element fonamental que ja es faci una selecció en origen, a peu d'obra.

Per altra banda, una obligació del productor, transportar els residus mitjançant un transportista registrat, hi haurà un registre de transportistes. I, per altra banda, abonar els costos reals derivats de la gestió dels residus generats. És a dir, tots aquests elements que jo he comentat es consideren obligacions dels productors dels residus de demolició i construcció. D'aquí vendria un element molt concret, sobre el qual, si de cas, m'estendré posteriorment, que és la proposta de dos contenidors, com a mínim, a cada obra, per tal que hi hagi ja una separació entre dos tipus de residus.

Fent esment al segon punt del Pla i respecte de les garanties ambientals i de control que en el Pla també queden reflectides com un element fonamental, tenim, en primer lloc, dos contenidors per a la separació dels residus no perillosos, a la mateixa obra; separació específica per als residus perillosos, s'ha de fer una separació clara entre el que és un residu perillós i un no perillós; un registre de transportistes i dels seus elements de transport, tant contenidors o camions numerats i,

per tant, un registre total respecte de tots i cadascun dels elements que comporten el transport d'aquests residus; per una altra banda, la decisió del sistema públic sobre quins residus van a restauració de pedrera i quins van a triatge i reciclatge, en aquest moment no hi ha cap element de decisió pública perquè qui decideix on va és qui fa l'obra o qui se'n du el contenidor, però la proposta que hi ha al pla és, precisament, que hi hagi una decisió pública de quin residu ha d'anar a una pedrera i quin ha d'anar a triatge i quin a reciclatge.

Per altra banda, preus diferents segons el contingut d'impropis dels residus, els preus diferenciats que no poden ser els mateixos en funció del residu; una llicència d'obra amb fiança i contracte amb el consell insular o amb l'ajuntament pertinent, un transport mitjançant un transportista registrat, no qualsevol, sinó un transportista que tenguí un registre que consti en el registre i, per tant, estigui regulat; una major capacitat d'inspecció i sanció per part del Govern i dels consells, i totes les plantes previstes al pla s'hauran de tramitar i aprovar mitjançant una avaluació d'impacte ambiental. Per tant, creim que aquestes garanties ambientals i de control, poden fer que realment el Pla dels residus de construcció, demolició i voluminosos, realment tenguí unes garanties de gestió clares, ambientalment correctes i un control i un seguiment per part de l'administració que realment sigui eficaç.

Respecte del tercer punt i pel que fa a les mesures de reducció, no m'estendré excessivament, vaig fer una compareixença fa dues setmanes respecte del Pla de residus sòlids urbans d'Eivissa i Formentera, on ja vaig parlar de mesures de reducció, una vegada més es contemplen dins aquest pla també mesures de reducció, a les quals donam una importància fonamental; i, bàsicament, jo faria referència a aquest contingut, que s'ha posat en funcionament ja una oficina pel que fa a la reducció de residus i al foment de productes reciclats i, en aquest moment, es prepara, per part de la conselleria, una campanya informativa de separació en origen en el món de la construcció. Pensam que s'ha de fer una campanya d'informació a qui genera més residus d'aquestes característiques i l'elaboram en aquest moment. Abans vàrem fer també una campanya informativa per als hotelers, que a vostès se'ls ha fet arribar, precisament, un full que demostra com vàrem fer aquesta campanya, a cada un dels grups parlamentaris, perquè la puguin conèixer de primera mà.

No m'estendré més en el tema de reducció, però, com dic, és un tema per a nosaltres, molt important.

Entrant ja dins un altre tema important que contempla el Pla, cal dir que el Pla disposa un servei públic d'àmbit insular a Mallorca, Menorca i Eivissa, controlat i gestionat pels respectius consells insulars i unes especificacions per a Formentera. Així, els consells gestionarien directament o indirectament, mitjançant una concessió, les plantes de tractament final, dues a Mallorca, dues a Menorca i una a Eivissa. El transport des dels punts de transferència als punts de tractament, la disposició del rebuig, aprovarien les tarifes i, molt important, decidirien el que pot anar directament a reomplir una pedrera o el que ha d'anar a triatge. Per tant, com dic, qui ho faria, qui ho gestionaria serien els consells. Els ajuntaments,

per la seva banda, recollirien i transportarien els residus de construcció i demolició procedents d'obra menor, i els residus voluminosos d'origen domiciliari, fins als centres de transferència o directament a les plantes de tractament. En tot cas, cal recordar aquí el que diu l'article 20.2 de la Llei 10/98, de residus, que els ajuntaments poden obligar els posseïdors dels residus a gestionar-los mitjançant transportista o gestor autoritzat.

A diferència de serveis públics de residus urbans, tal com els coneixem a Mallorca i a Menorca, els clients habituals dels serveis públics dels residus de construcció, demolició i voluminosos, no serien només els ajuntaments, sinó els transportistes autoritzats i els punts de procedència dels residus serien molt més diversos i heterogenis.

Respecte de les ubicacions, que per a mi és un tema important i supòs que per a vostès també, en el cas d'Eivissa, només es preveu una planta de tractament de construcció, demolició i voluminosos, que s'ubicaria a l'abocador de Roca Llista; en el cas de Menorca es preveuen dues plantes de tractament als extrems de l'illa, a Maó i a Ciutadella, i un centre de transferència a es Mercadal; les tres instal·lacions serien públiques. En el cas de Mallorca, es preveuen dues plantes de tractament a l'entorn de Son Reus i a Santa Margalida, i sis centres de transferència, Artà, Manacor, Santanyí, Lluçmajor, Inca i Calvià; no necessàriament en aquests municipis i no necessàriament sis, perquè serien privats, associats al sistema, és a dir que poden ser evidentment més, perquè creim que difícilment n'hi haurà més de sis.

Per posar un exemple i per tal d'il·lustrar de qualche manera el model de recollida i de gestió que proposa el pla, diria el següent. Els residus voluminosos, l'ajuntament o el particular que vulgui desprendre's d'un residu voluminós, del que sigui, una gelera, una televisió, l'haurà de deixar a una planta de tractament o a un centre de transferència, a partir d'aquí se'n farà càrrec el consell insular. Respecte dels residus de construcció i demolició, el productor d'aquest residu haurà de sotmetre a la consideració del consell insular si aquells residus dels quals vol alliberar-se poden ser material apte o no per a la restauració de pedreres, si no són, aniran a una pedrera, si no, aleshores hauran d'anar a un centre de transferència o directament a la planta de tractament, on se separaran aquells residus inerts que han d'anar a pedrera o que es poden reutilitzar com a material de construcció, d'aquells que necessiten algun tipus de tractament posterior, o que senzillament no són aptes per a la restauració de pedreres. Creim que d'aquesta manera quedaria aclarit com es gestionaran cadascun d'aquests residus.

Per una altra banda, només em cal dir que amb aquest pla que preveim que començaria la seva tramitació, aproximadament, la segona quinzena de març, hi hauria després tot el que és el procediment habitual de qualsevol pla sectorial, creim que s'ha d'agilitar al màxim perquè ho considerem una necessitat d'aquestes illes, d'un tema, com diu, que sempre havia estat davall l'estora, on s'havien aclucat els ulls pel que fa al tema dels abocaments incontrolats i d'aquests residus, en aquest moment és un problema greu a totes les nostres illes, i

que, per tant, la Conselleria de Medi Ambient del Govern de les Illes Balears vol posar-hi, no només remei, sinó que vol cercar, com dic, una solució a mig termini, i creim que l'única manera de fer-ho és planificant i sobretot, també, col·laborant amb tot el que són la resta de forces polítiques, la resta d'administracions, la resta de tots els que puguin dir alguna cosa en un tema tan important com aquest que jo crec que a tots ens mou cercar-hi, com dic, almenys una solució, si més no definitiva, com a mínim que no sigui el desgavell que hi ha en aquest moment.

Dit això, i abans de donar la paraula als grups parlamentaris, demanaria a la presidenta si és possible que el director general faci una referència al tema de Can Set, per la seva importància.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord, Sra. Consellera. Així, donarem la paraula al director general de Residus, Sr. Barceló.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE RESIDUS I ENERGIES RENOVABLES (Nicolau Barceló i Montserrat):

Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Aquests dies ha sortit, com ho fa periòdicament, als mitjans de comunicació, aquest triatge que es fa a la pedrera de Can Set, a càrrec d'una associació de transportistes, és una pedrera del terme municipal de Lluçmajor, però que fa frontera amb el terme municipal de Palma, està al final de l'autopista, quan es converteix en carretera. El mes de març de l'any passat, aquesta associació de transportistes va sol·licitar a la Conselleria de Medi Ambient una autorització per poder fer allà una planta, una instal·lació de triatge provisional, d'acord amb aquesta ordre que comentava abans de consellera, de dia 28 de febrer del 2000.

A data d'avui, a febrer del 2001, la setmana passada es va produir la inspecció que havia de donar lloc, una inspecció necessària, abans de procedir a l'autorització, per tant, hi ha hagut entre març del 2000 i febrer del 2001, onze mesos de negociacions amb aquesta associació, perquè el seu projecte no era prou bo, perquè la seva sol·licitud anava plena de deficiències i amb aquesta modificació de projecte, amb aquesta esmena de deficiències i seguiment, han passat tots aquests mesos. Aquesta és una de les diverses sol·licituds que hem tengut a la conselleria, en virtut d'aquella ordre de fa, pràcticament, un any. Aquesta era la de més envergadura, en la mesura que aquesta associació de transportistes volia cobrir tota la zona de la badia de Palma, pràcticament des de Calvià fins a Lluçmajor, una zona en la qual es produeixen uns 250-300 contenidors diaris d'aquests residus de construcció i demolició, i voluminosos, i tot aquesta mescla de fraccions de residus. Clar, la dificultat, com sempre, és la persistència d'aquests residus que es produeixen dia a dia, i que només es podrien aturar paralitzant les obres, paralitzant la recollida d'aquests residus; i la dificultat està en el fet que o bé es concentren en un punt per procedir al triatge, o bé no es concentren i per tant es dispersen, i apareixen els contenidors abocats a darrere qualsevol revolt, a darrere qualsevol mata, com tots sabem.

Aquesta pedrera de Can Set, o la seva proposta de triatge, no ha arribat a tenir, per tant, l'autorització de la Conselleria de Medi Ambient, però la veritat és que en tota la badia de Palma no hi ha hagut cap altra sol·licitud d'autorització per part de la iniciativa privada.

Per tant, és una decisió difícil la de combinar un cert avanç en la recollida i la gestió d'aquests residus, amb les molèsties que això causa a aquests veïnats, i amb la consciència que el triatge no és prou bo. Simplement, perquè tinguin una referència de quines quantitats estam parlant, entre el març i el desembre del 2000 aquesta associació ha demostrat a la Conselleria de Medi Ambient, amb les factures i els albarans pertinents que no ha abocat, i per tant ha lliurat a un gestor autoritzat, 510.000 quilos de coure, plom, alumini i cables; 1.835.000 quilos de ferralla; 381.000 quilos de cartró i paper d'embalatge; 132.000 quilos de plàstics d'embalatge; 48 metres cúbics de llaunes, simplement llaunes de begudes que s'han anat emmagatzemant; 2.500 matalassos, consti que aquesta associació no admet els matalassos en els seus contenidors, això són els que, a pesar de no admetre'ls algun veïnat, alguna altra persona els ha amagat dins el contenidor, i ho han descobert quan el tenien allà. De residus perillosos: 60 litres -ho dic en volum- de piles, 200 litres d'aïllants, 360 litres de fluorescents, i 38.000 quilos de bateries. Tot això és el que aquest triatge imperfecte, que no hem donat autorització i que molesta els veïnats, ha evitat que això anàs a abocador, com hi havia anat sempre, tota la vida.

Amb això simplement vull il·lustrar la difícil decisió, com és de difícil passar per un període transitori fins a una gestió correcta de tots aquests residus, reconeixent que si el triatge no es fa prou bé causa problemes ambientals, i causa unes molèsties als veïnats, però que tot plegat, si això també hagués anat a abocador, i en lloc d'anar només a un, s'hagués dispersat, els problemes podrien haver estat molt més greus, que és així com ens trobàvem a l'any 99. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Barceló. Procedeix ara la suspensió de la sessió durant un temps màxim de 45 minuts. Jo demanaria als portaveus si podem continuar. El Sr. Alorda demana cinc minuts?

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Cinc minuts.

LA SRA. PRESIDENTA:

Començarem la sessió de nou d'aquí a cinc minuts.

Continuam amb aquesta sessió, i per formular les preguntes o observacions, procedeix ara la intervenció dels diferents grups parlamentaris, i en primer lloc té la paraula, pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, evidentment, per celebrar les dues coses: una, la presència de la consellera; i segon, el motiu que dona peu a la seva compareixença, que és voler afrontar un tema que realment estava dins el caos, fins i tot jo diria que amb punts de delictes ecològic, si no flagrant com a mínim bastant previsible, que són aquests abocaments de voluminosos i de materials de construcció. Pens que les estimacions, si s'ha de complir allò que va passar ja amb la gestió integrada dels residus sòlids urbans, seran superiors a les que es preveuen, de l'ordre del triple dels RSU que en aquests moments es mouen, la veritat és que quan es feien estimacions sense saber ben bé a on anava tot, quan es va ficar dins un sistema integrat va resultar que eren moltes més tones de les que qualsevol, el més pessimista, havia previst, i per tant estam parlant probablement de realment un problema greu d'aquest país.

En qualsevol cas, per fer una sèrie de preguntes i de qüestions, que jo crec que dins l'anàlisi, quan s'acabi de tancar aquest pla hauria de quedar prou aclarit, li voldríem fer un parell de qüestions. Una és si han avaluat o no la necessitat que aquestes estacions de transferència que vostè ha esmentat, que d'entrada podrien ser una sèrie, però que tal vegada podrien ser més, o no, ja que ha de ser una gestió privada, la necessitat d'ubicar-les. Jo crec que aquí estam amb un pla que com sempre pateix una dificultat a nivell autonòmic en el seu origen. Els nostres plans deriven de la Llei d'ordenació del territori, que té una vocació teòricament territorial, però és evident que ja des del Pla de residus sòlids urbans, com a mínim el de l'illa de Mallorca, va oblidar completament, i va convertir-se en un pla sectorial, realment poc territorial, de residus. Jo crec que aquesta regulació també té de partida la Llei de residus de l'Estat, i d'alguna manera la capacitat d'elaborar planificacions sectorials que té el Govern, li permetria una regulació de l'activitat que en la mesura d'allò possible, no necessàriament hagi de pivotar únicament i exclusiva sobre la Llei d'ordenació del territori, perquè, la veritat, fer *numerus clausus* a través del Pla no ens acaba de semblar la solució més idònia; menys encara deixar un pla obert, tipus la solució jo crec que tècnicament completament incorrecta del Pla de pedreres, que va permetre una modificació del Pla sectorial a base d'autoritzacions puntuals que es feien des de la Conselleria de Medi Ambient. Jo crec que això no és el que pot ser un pla director, i per tant, hauria de ser amb una altra fórmula que es trobàs la manera que aquestes transferències quedassin fora del sistema diguem-ne general d'ubicacions.

L'altra pregunta, o interès que ens preocupa d'aquesta possibilitat de no tenir prou centres, és tenir una vigilància dels monopolis, tenir una vigilància de l'encariment de qualsevol que pugui tocar aquest procés i que es trobi amb un tema que no sigui de mercat, o que no sigui estrictament públic, una de les dues garanties que permeti que no es muntin qualsevol mena d'organització a darrera la recollida d'aquest tipus de voluminosos, que evidentment des del Pla s'ha de cercar la fórmula perquè això no sigui així.

El tema que més ens preocupa de l'exposició és com quedarà lligat l'abocament final dels inerts. És un tema complex, el tema de les pedreres actives i inactives, n'hi ha moltes de clandestines, hi ha una situació, com reconeix el Pla de pedreres i tot el que haurà de ser l'òrgan de coordinació que les que tenen un pla de restauració, que són les que realment fàcilment se les pot fer aquesta obligació, que serà una obligació dura la que preveu el Pla, realment tenen un pla de restauració, que s'haurà de veure com s'incardinen aquests abocaments amb el pla de restauració moltes vegades parcial, o moltes vegades temporalitzat d'una determinada manera, i que per tant aquí hi ha un esforç molt important de lligar dos plans, que són el Pla de pedreres i la seva gestió, més aquest pla, que ens sembla important garantir sempre, evidentment, l'avaluació d'impacte ambiental, o garantir que allò que realment s'utilitza per emplenar una pedrera sigui raonable que s'estigui utilitzant, com jo estic convençut que és a tots que ens interessa que això sigui rigorós. Per tant, des del moment que el pla de restauració existeix, és molt important el fet que s'hi intervengui a través d'aquests abocaments, quedi molt ben inserit dins el que serà l'execució del pla de restauració.

Pel que fa referència a les inactives, o les que en aquests moments no hi hagi manera d'intervenir-hi amb un títol públic d'exigència, -crec recordar que el reglament que exigia els plans de restauració va ser del 86, el reglament de l'Estat- però en qualsevol cas hi ha d'haver una fórmula, jo també pens que lligant, o s'hauria d'intentar recuperar les obligacions que s'establien en el Pla de pedreres, perquè si no, els propietaris privats que hi poden tenir una certa voluntat o no, realment és difícil trobar la manera per aprofitar, i aplaudim des del nostre grup aquest intent, i confiam que aquest èxit, d'aprofitar aquests clots, d'aprofitar aquest impacte ambiental negatiu que tenim, per solucionar-ne un altre que tenim en superfície, i a veure si un compensa l'altre, però no se'ns amaguen les dificultats tant de propietats, de títols jurídics i de tota mena, com també ambientals que té aquesta jugada.

I per últim, apuntar que realment el control és fonamental, de cadascuna de les seves operacions, la garantia dels inspectors del seguiment d'aquests registres de traguers, o de totes les garanties que ningú no es pugui escapar del sistema és bàsic, perquè l'encariment, per molt que l'abocament fins i tot sigui barat, del triatge, de les transferències, pot ser important, qualsevol de sortir del sistema haurà de ser tallada d'arrel, si no, ens podem trobar situacions que són injustes, però les que qualsevol sistema que després no és integral i no és realment generalitzat i universal, realment encara podrien ser greus.

Per evitar això creim que és importantíssim la col·laboració, el diàleg, la participació, dels consells evidentment com a protagonistes absoluts d'aquesta operació, més tenint en compte que tendran els plans directors sectorials de residus no perillosos, però també dels ajuntaments, que com vostè apuntava, tenen moltes possibilitats a partir de la Llei de residus, a partir de la Llei de bases de règim local, moltes competències en matèria de residus, poden obligar a través de les seves ordenances, ara s'hauran d'incardinar o s'hauran de limitar a l'espai que els quedi atribuït a través dels plans, però certament també un nivell de protagonisme important, i crec que

és bàsic que estiguin assabentats, que participin, que es consensui, es dialogui amb els ajuntaments, perquè per treure aquest gran tema es necessitarà un pacte d'Estat, crec que el país s'hi haurà d'implicar i totes les administracions, cap no se'n pot sentir exclosa, ans al contrari, aportar idees, aportar col·laboració, perquè realment el repte és important.

Confiant evidentment que ens en sortirem tots plegats, jo crec que serà un gran avanç per al medi ambient a les Illes Balears, li donam tot el nostre suport i quedam a l'espera de les contestacions. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el diputat Sr. Cànoves.

EL SR. CÀNOVES I ROTGER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Per suposat, agraïm també la compareixença de la Sra. Consellera i del director general Sr. Nicolau Barceló, i em permetrà en primer lloc una breu reflexió. Quan un s'interroga sobre la relació del què i el perquè d'aquest pla, ha de concloure que aquesta és una qüestió almenys ja resolta fa temps, i que assumim teòricament almenys tots. No és un problema de millorar la imatge d'una comunitat on el paisatge i el medi ambient és fonamental per al sosteniment de l'activitat econòmica, i en concret turística. No és només un problema de salut quant a tractar adequadament els residus perillosos i o contaminants. Escarrufen, per cert, les dades que ha aportat avui el Sr. Barceló quant als residus decantats o triats de la cantera de Can Set. Si un s'atreveix a fer una estimació i extrapolar-la a nivell de totes les Illes Balears, realment repetesc que escarrufen aquestes dades. És, nosaltres creim, bàsicament i primordialment un problema de recursos naturals escassos, en la majoria dels casos irrecuperables, posats en relació amb un element que posa en seriós perill aquests recursos i el medi en què viu. Em referesc òbviament a l'home, l'únic que es diu que no s'adapta a l'entorn, que no respecta el medi, tot al contrari, ocupa, consumeix, elimina, destrueix o contamina el territori, el medi, i els recursos naturals on habita; i tot en nom del progrés.

És cert que el progrés ha suposat i suposa una millora del benestar d'una gran quantitat de persones, cada dia de més persones; una socialització d'aquest benestar, en deim. Ara bé, avui es té clar que l'objectiu no és el benestar, és la qualitat de vida, és la consecució d'un benestar per al major nombre de persones amb un cost mediambiental baix o nul. Em resistesc a pensar, Sra. Consellera, i creure que de fet l'home és a la terra allò que el càncer és a l'organisme humà; és a dir, ambdós destrueixen el seu hàbitat natural de forma hiperactiva per a manteniment propi, i acaben autodestruint-se.

Faig aquesta reflexió d'entrada, Sra. Consellera, perquè per a abordar el com és important no perdre de vista aquest què i perquè. És fonamental disposar i o eliminar adequadament els residus de construcció i demolició, així com els voluminosos, però sense perdre de vista que l'important és fomentar i executar polítiques adreçades a reduir el consum dels recursos.

No es tracta de solucionar els residus generats per un consum de recursos il·limitats de manera inconscient; es tracta de reduir els residus reduint el consum pròpiament d'aquests recursos naturals. Com? Vostè ho ha plantejat molt bé en el pla que ens ha presentat avui: minimitzant, reduint en origen, seleccionant, separant en origen, triant, reciclant, reutilitzant, valorant. Aquest és el camí correcte. No es tracta només de donar solució als abocaments d'aquest tipus de residus; es tracta d'arbitrar fórmules polítiques i tècniques per reduir al màxim la producció d'enderrocs i de voluminosos; atacar el problema des de la seva pròpia arrel, i això òbviament no ho podem fer sols, però sí que hem d'actuar també localment, sobretot dins una realitat geogràfica, les illes, que ens obliga a resoldre per nosaltres mateixos molts d'aquests problemes, i no els podem transferir a altres indrets, a altres territoris, perquè el cost és superior al que es pot suportar.

Em sembla del tot correcte, com ha fet, introduir en aquest pla la prevenció, la selecció en origen i la valoració. És fonamental també, com ja ha dit el portaveu que m'ha precedit en l'ús de la paraula, vincular la resta d'administracions de les Illes, en concret els consells insulars i els ajuntaments, però també les empreses, i sobretot conscienciar els consumidors, i així ens agradaria que ens avançàs quines mesures té previstes quant a campanyes de conscienciació dels consumidors, i sobretot dels productors; com també és fonamental vincular-se a les normatives estatals i directives comunitàries. En una economia global com és l'actual les normatives no poden ser tan sols d'àmbit local. I també és important una adequada política de preus, com també és important un règim sancionador dissuasiu, fins i tot diria un nou règim fiscal, que arreu de tota Europa ja s'està parlant d'un règim fiscal verd, és a dir, que de cada vegada es gravi menys el treball i l'activitat i es gravi més el que contamina; és a dir, que faci reflexionar i recapacitar seriosament el que contamina o consumeix recursos inadecuadament.

Quant al quan, esper que sigui prest. Ja fa massa anys que es parla d'aquest pla. Cal recordar avui aquí que l'any 89, ja fa 12 anys, al Parlament s'aprovaren els criteris generals per a la redacció del Pla director de gestió de residus sòlids urbans, i concretament al criteri número 4 es fixava que els residus urbans, i es diferenciava dels no urbans, i es deia que aquests residus exclosos havien de ser objecte de plans específics. Això ja es deia a l'any 89. I també a una proposició no de llei aprovada per unanimitat de tots els grups d'aquesta cambra, concretament a novembre del 91, es va sol·licitar al Govern que en el termini d'un any posàs solució a aquesta problemàtica -estam parlant de l'any 91-, terminis tots aquests incomplerts. Va ser l'any 97 que es va aprovar, també per unanimitat, els criteris generals, i tot això ho dic a arrel del fet que creim que les pressions, les fortes pressions que va rebre vostè a principis, concretament a febrer, del 2000, eren del tot injustificades, i afegiria injustes, perquè era una problemàtica que arrencava de l'any 89, almenys des del punt de vista parlamentari, i de qualque manera es volia vessar a damunt vostè tota una responsabilitat que l'Administració anterior no havia estat capaç de solucionar. Vostè entenem que ha sabut resoldre amb terminis més que raonables qüestions arrossegades des de fa molts d'anys. Cal destacar aquí la rapidesa amb què es varen

treure el Decret 10/2000, de 4 de febrer, i l'Ordre de vostè, de 28 de febrer, quant a mesures transitòries, per ja començar a solucionar transitòriament aquesta problemàtica.

I per acabar, Sra. Consellera, ens interessa saber, si ens ho pot explicar, si aquest pla té un cost estimat. Estam parlant d'infraestructures, de campanyes, etcètera; i en aquest cas ens agradaria que si no pot ser avui, almenys ens fes arribar aquest estudi econòmic. I per acabar, animar-la a continuar endavant. El nostre grup, el Grup Parlamentari Socialista, té moltes esperances posades en les seves actuacions polítiques, pel que representen les polítiques de les quals vostè és responsable; esperances que fins al dia d'avui no s'han vist defraudades, tot al contrari. Moltes gràcies, Sra. Consellera.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Cànoves. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el diputat Sr. Oliver.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc el Grup Popular volem agrair la presència de l'Hble. Consellera, encara que lamentam que les seves explicacions no hagin pogut ser sobre el text definitiu. Però així i tot li agraïm que hagi demanat aquesta compareixença i que vengui aquí a explicar aquest esborrany; i dir també que suposam, desitjam que quan es tenguí definitivament el aquest pla sectorial redactat, que crec que ella ha dit que estaria unes quantes setmanes, tenir l'oportunitat també que ens els pugui explicar.

Miri, en relació amb aquest tema, dir que lamentam també que no estigui encara ben enllestit aquest pla sectorial perquè, si no record malament, el Pla Director de residus sòlids urbans, que preveia que a gener del 2001 aquestes plantes havien d'estar en funcionament. No ens trobam encara en aquesta situació per tant, i ho lamentam, sabent que és un tema difícil, però que a més a més nosaltres ens alegrem, i ens alegrem de veritat, Hble. Consellera, que el dugui aquí al Parlament, perquè les situacions canvien, i per ventura és cert que hi ha hagut altres temes més urgents que haver de resoldre, però entenem que aquest és un tema també prioritari, i que se li ha de donar una solució definitiva.

Del que entenem d'aquest esborrany, o d'aquest pla sectorial, hi ha una sèrie de temes que sí que els entenem i que ens pareix bé. Ens pareix bé en principi que hi hagi d'haver aquest projecte tècnic, perquè és la manera de poder tenir un control de quin tipus de residus es generen i cap a on van. Ens pareix bé el que vostè ha parlat, quant a la filosofia d'aquest pla. Nosaltres trobam que hi ha dues etapes o dues parts bastant diferenciades, una d'elles que vostè hi ha fet moltíssima referència, i una altra que n'hi ha fet menys, i a mi m'agradaria que l'ampliàs un poc, si pot. En tot el que fa referència a separació en origen hi ha fet molt d'esment, ha dit com s'ha de fer, amb una sèrie de contenidors diferenciats, per diferenciar i fer una selecció, i entenem que és aquest el camí adequat. Vostè ha dit que hi ha poques plantes de tractament, i precisament en aquestes plantes de tractament és el gran dubte que nosaltres

tenim. Per una part veim que hi ha les plantes de tractament final, he cregut entendre que eren aquí on anirà aquest 25% més o menys de cadascun dels productes que es generin, el que és l'abocament final, que aquestes les gestionarien els distints consells insulars, mitjançant concurs o ells directament.

Però després hi ha unes altres plantes, que són aquestes plantes on han d'anar els enderroc, que aquestes plantes pareix ser que han de ser d'iniciativa privada. Si la iniciativa privada no posa en marxa aquest tema d'aquestes plantes on han d'anar els enderroc, jo deman a veure si hi ha una seguretat per part de l'administració que aquestes plantes es faran, perquè si no, aquest tema, que és el més voluminós, i a més parlem d'un pla a mig termini, crec idò que seria molt difícil si no ho poguéssim dur endavant. És una situació difícil, s'ha dit, però és clar, quan es governa se'n tenen, de situacions difícils; quan un està a l'oposició, la situació difícil basta denunciar-la, i el que la té és el que governa. Bé, vostès governen; nosaltres des del Partit Popular quan surti a informació pública aquest pla director sectorial, farem les nostres al·legacions per col·laborar i ajudar a resoldre aquest tema d'una manera definitiva.

Miri, aquí també s'ha dit per part d'algun diputat que fins ara s'havia estat en una situació de caos, i s'havia estat en una situació al límit del delictes ecològic; i jo he de dir que sí, que és cert, i en un tema molt concret, i que ha fet referència el Sr. Director de residus ha fet referència a la pedrera de Can Set, i jo he de dir que sí, que a la pedrera de Can Set hem estat a punt d'arribar a aquests límits, i jo també corrobor aquestes paraules, perquè miri, és llastimosa la situació i ha estat llastimosa també l'actuació de la Conselleria quant al que s'ha dit aquí d'aquesta pedrera de Can Set, i no només la de Can Set, sinó també les que hi ha de Can Barceló, que estan en el camí de Can Duran, dins el terme municipal tant de Palma com de Llucmajor. Dic que és llastimosa perquè l'Ajuntament de Llucmajor va paraitzar aquesta pedrera, mitjançant decret del batle va suspendre l'activitat i paraitzar aquesta pedrera, dia 25 de juliol. I curiosament dia 28 de juliol va ser quan la Conselleria, el director general, va autoritzar provisionalment per dos mesos aquesta pedrera, quan se sabia que aquesta pedrera estava en combustió durant tots aquests dies. Hi ha els informes de la Policia, i l'Ajuntament li va remetre a la Conselleria aquests escrits, i consta clarament que la Conselleria va donar un permís provisional per dos mesos, quan a aquesta pedrera s'estava abocant d'una manera incontrolada, i a més hi havia foc. Duc aquí, per si qualche diputat les vol veure, fotocòpia de les actes que fa ver la policia, i que li varen ser remeses. Però, miri, l'Ajuntament, en data de dia 1 d'agost, en data de dia 1-12-2000, i en data de 23 de gener de 2001, hi ha prova documental, no vol dir que no n'hi hagi d'altres, però aquestes sí, va remetre escrit a la Conselleria posant en alerta i adjuntant còpia de les actes aixecat la Policia Local de Llucmajor, denunciant l'abocament, combustió, que l'aire que es respirava allà era irrespirable, amb el greu perill que hi havia per a la salut pública; i és curiós poder comprovar que fins ara al febrer la Conselleria no va prendre la decisió de tancar aquesta pedrera, ja va dir que ho feia d'una forma provisional, i tres dies després la va tornar a obrir.

Bé, deia que l'actuació de la Conselleria ens pareix llastimosa, perquè és la Conselleria la que va treure el Decret 10/2000, de 4 de febrer, on en el seu article 3 diu, i crec que val la pena llegir-ho -ho llegiré en castellà perquè l'he tret de l'Aranzadi i la tenc en castellà, se m'entendrà millor, diu: "*Durante este periodo transitorio la Consejería de Medio Ambiente llevará a cabo la vigilancia, control e inspección de aquellas instalaciones y vertederos que se autoricen temporalmente en las condiciones que ésta establezca, y con el fin de asegurar el cumplimiento de la legislación vigente*". Crec que és greu que no hagin fet vigilància de la Llei, que precisament mateixa llei que aprova, i dels decrets i de les ordres que aprova la Conselleria; i més que no ho hagin fet quan han tengut escrits de l'Ajuntament on denunciaven precisament aquests fets, quan l'Ajuntament volia tancar i va decretar tancar aquest abocador, però que la Conselleria dos o tres dies després el va autoritzar, provisionalment deien com per dos mesos, i que avui el director general reconegui que tampoc no té encara aquesta autorització.

I bé, jo esper i desig que no es torni a pegar foc, perquè no només són els veïnats de ses Cadenes, sinó que són els veïnats de tot s'Arenal, que arriba fins a Son Verí, en l'estiu sobretot, quan hi ha més embat, més ventolina els matins, no l'embat, que és més tard, sinó el matí, i que realment és irrespirable aquest aire. Ara, que també els usuaris d'aquesta pedrera diguin que tenen autorització verbal del president del Govern, que els ho va autoritzar verbalment a una reunió que es va tenir, que ho diguin per escrit, crec que això és molt greu, almenys ho diu, els usuaris quan fan les al·legacions a davant l'Ajuntament.

Vostès han presentat aquí unes transparències, jo els en podria presentar unes altres, de transparències, que hi ha documentació de com està aquesta pedrera. Concretament això era, per exemple, dia 6 de setembre. Es veu perfectament el fum d'aquesta pedrera. Per tant, jo li demanaria a la Sra. Consellera que posi definitivament en marxa aquest pla. El tema de la pedrera de Can Set és efectivament una crítica, és una denúncia que faig pública avui aquí, en aquest parlament, aprofitant que el director general de residus sòlids hagi fet esment a aquesta; i dir-los que ens anima, a mi m'anima particularment poder ajudar també en la mesura de la nostra capacitat i en la mesura del diàleg que hi hagi dins el Govern, i concretament a la Conselleria de Medi Ambient, entre tots poder trobar una solució i poder fer un bon pla director sectorial, i en definitiva el que ens anima a tots els que estam en política, encara que a vegades no es cregui, és el resultat final. Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Oliver. Per contestar globalment a totes les preguntes o observacions formulades pels diputats, té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. En primer lloc vull agrair a tots els portaveus dels grups parlamentaris tot el que han exposat sobre aquest pla i es demostra que hi ha hagut una lectura del pla que li vàrem remetre en el seu moment, concretament el mes de desembre.

Dit això m'agradaria fer esment a una sèrie de punts, que jo d'alguna manera extrec de les aportacions que han fet els distints grups parlamentaris que crec que coincideixen amb una sèrie d'aspectes. En primer lloc en la magnitud del problema, jo crec que la magnitud del problema és clar i tots els grups parlamentaris consideren que és molt grossa, és enorme. És una magnitud diríem d'una envergadura que fa precisament que sigui una qüestió difícil, sigui un tema que a més no ve d'ara, ve d'enrera, és una situació que per ventura no ha estat el que diuen les portades dels diaris, però evidentment la magnitud és de gran envergadura.

En segon lloc, una altra qüestió és precisament que és un repte de tots, de tota la ciutadania, de totes les forces polítiques i totes les administracions. I per tant, en aquest sentit com a Consellera de Medi Ambient, allò que deman és la col·laboració de tots els grups parlamentaris, perquè més que fixar-nos en un tema en concret, anar a solucionar un problema, que és un problema i un repte de tots, no exclusivament de la Conselleria de Medi Ambient.

En tercer lloc, fer esment també a un tema que per a mi coincideix amb els altres grups parlamentaris, la necessitat de fer aquest pla. Jo crec que això és important, és important perquè anima aquesta consellera i a la conselleria, precisament a veure que és d'absoluta necessitat i precisament en aquest sentit el que hem de fer és agilitar-lo al màxim per poder com dic, cercar unes solucions o cercar unes mesures de bona gestió. I a més afectin menys o afectin el mínim al medi ambient i a les persones. Per tant, estam fent bé la feina i en aquest sentit jo agraesc, precisament que hi hagi aquesta aportació.

Per altra banda diria que també hi ha una coincidència de tots els grups polítics i hi va fer una referència el portaveu del Grup PSM, que precisament és un pacte d'Estat i en aquest sentit jo tornaria a ressaltar la necessitat de que més que fixar-nos en temes concrets, ens fixem en la realitat del tema i precisament anem a fer feina cara a cercar, com dic, solucions a tot això.

Dit això ja entraria dins aquest marc que crec que fa que aquest pla dugui, almenys un bon camí, almenys sigui un bon començament anem a intentar contestar aquestes qüestions que han estat plantejades pels distints grups parlamentaris. I a més fer-li esment al portaveu del Partit Popular d'un tema. Efectivament qui governa pot fer un parell de coses. Pot dir i no fer, pot fer i no dir i pot dir i fer. Precisament crec que almenys en aquesta Conselleria de Medi Ambient diu i fa i precisament és la seva tasca com a Govern. Altres han dit i no han fet i per tant, jo aquest principi el trasllat aquí ara en aquest Parlament.

Dit això i en referència a l'aportació que ha fet el PSM de les preguntes o dels plantejaments que ha pogut fer també després el Director General podrà fer aportacions més concretes que jo mateixa. Respecte a la necessitat d'ubicacions concretes de les estacions de transferències, evidentment dins el pla no hem fet una ubicació concreta, hem anat, no ho tornaré a llegir, perquè crec que s'ha entès perfectament, de zones que vèiem necessària que hi hagués una estació de transferència i que no hem concretat per precisament la dificultat de concreció que hi pugui haver, sobretot d'estacions de transferència, perquè jo no em referesc a allò que són després abocadors definitius. En aquest sentit pot ser cert que hem de cercar una major concreció, així i tot, estam fent feina amb els distints consells insulars per anar afinant cada vegada més on es poden localitzar aquestes ubicacions per tal que estiguin el més definides possible. Però sí que anam fent cada vegada una major apropament. De totes maneres dir que aquest pla no és un pla tancat, encara hi ha feina i en aquest sentit en aquest tema evidentment hauríem d'anar a millorar-lo per tal que no hi hagués cap confusió.

En segon lloc el tema dels abocaments finals dels inerts a les pedreres. És cert que el tema de les pedreres és una qüestió també afegida al tema del pla. També no està del tot resolta, en aquests moments el pla vigent és el pla anterior i en aquest sentit sabem perfectament que hi ha molta feina per fer en el tema de les pedreres, n'hi ha moltes que són totalment il·legals i de fet estan fins i tot a zones Anei, d'altres que són inactives, altres que tenen plans de restauració i el que és evident, jo crec que és una aportació molt positiva el fet de lligar els dos plans, sobretot perquè en aquest moment d'allò que bàsicament parlem és de pedreres inactives, que en alguns casos jo diria que s'han de fer, per ventura no és el llenguatge més adequat per un parlament, però reomplir un clot, serien aquelles pedreres que segurament estan inactives, fins i tot estan abandonades, però que precisament hi podria haver activitat de reomplir a tot allò que seria només, només residus inert i per tant, tot allò que va a la pedrera o tot allò que pot anar a una pedrera. Això seria en primer lloc el que nosaltres prevèiem com a punt d'abocament final d'aquests inerts. Evidentment aquestes pedreres haurien de tenir totes les consideracions administratives adequades, evidentment han de ser legals, etcètera, això no cal dir-ho.

Per altra banda el tema de control i inspecció. És evident i nosaltres és un tema que ens preocupa, he de dir que l'administració que ens hem trobat, en general de medi ambient, però en concret del tema de residus d'aquestes Illes, és molt insuficient per dur endavant una tasca com es mereix una comunitat com aquesta en tema de residus i és un repte que també tenim dins el propi Govern, millorar el que són fins i tot el personal que es pot dedicar a aquesta inspecció. Però tenim molt clar una cosa, si feim aquest pla el feim perquè es compleixi i per tant, tot el que fa referència a control i inspecció, és evident que s'han de posar totes les mesures no només les possibles, sinó totes les mesures que calen, perquè realment això es pugui fer, precisament per evitar que tornem tenir diríem enderrocs per qualsevol part i qualsevol lloc.

Ja per acabar, per no allargar massa, a més com dic el director general també pot contestar amb més concreció. Respecte la vigilància dels monopolis, jo voldria dir que queda molt clars el pla, la gestió, el tema públic és inherent a tot el pla, és a dir, nosaltres considerem que ha d'haver-hi no només un seguiment, no només una autorització, sinó que ha de ser un servei públic i per tant, ha de ser l'Administració la que ha de dir allà on ha d'anar cada un d'aquests residus, on ha d'anar l'abocament final i és el que ha de marcar les pautes perquè això es pugui dur endavant. Per tant, jo crec que hi ha una certa claredat respecte això, però és evident que també s'ha de millorar aquesta vigilància.

Respecte el que ha demanat el Partit Socialista, he de dir, en primer lloc i pel que fa a les mesures de campanya i conscienciació del consumidors i productors. Ja he fet esment a dues campanyes, una d'elles precisament ja està feta juntament amb els hotelers de la Badia de Palma, la zona de Palma o la Platja de Palma, precisament per la problemàtica que hi ha en aquesta zona, on hi ha un elevat índex de construcció. Jo en aquest moment no tenc les dades concretes, però hi ha un volum de construcció en aquesta zona molt elevat. Per altra banda hi ha molts de residus a nivell d'hotels, en el sentit que estan fent reformes i per tant, allà hi ha moltíssims de trànsit de contenidors i precisament es va fer en la línia, durant aquest estiu, de poder fer una tasca dins aquest sector i aclarir ja quin podria ser el sistema de recollida selectiva amb origen. També per altra banda en aquest moment l'oficina de residus que ja està en marxa, està elaborant una campanya informativa, a allò que he dit durant la meua primera intervenció, adreçada als productors, per tal que també hi hagi una informació clara i correcta de com s'ha de dur a terme. És cert que nosaltres volem impulsar altres campanyes informatives i de conscienciació.

Respecte a la política de preus i de règim sancionador, el qual jo crec que és un tema molt important. Nosaltres ens movem amb el principi de qui contamina paga, però també tenim perfectament clar que és un tema complex i jo quasi ho deixaria al director general que els hi comentí més el tema referit a la qüestió dels costos, crec que ell ens ho podria donar més concretament. Respecte al cost estimat el mateix de les infraestructures i pel que fa a aquesta qüestió.

Ja fent esment a les aportacions que ha fet el Partit Popular, i referint-me a allò que és la separació amb origen, del que considerem, com es diu al pla, és un tema molt important, precisament crec que per ventura no ho hagi explicat molt bé la diferència que hi havia una planta de tractament i una planta de transferència i una abocament. És a dir, per fer un resum molt ràpid, dir que una planta de tractament és aquella que fa el tractament dels residus, és a dir, ho separa, i una vegada que aquell residu que no és net i per tant, no és inert i va directament a pedrera i va directament a una planta de tractament i allà es fan les separacions corresponents dels distints residus. I per tant, en funció del tipus de residus, n'hi ha alguns que fins i tot aniran a pedrera, jo ho he estimat sinó ho record malament en un 25%, que encara potser que allò que seria per anar a pedrera o per fer una reutilització de materials de construcció i després hi ha tota la resta que poden ser de molts

de tipus, poden ser perillosos com he dit i poden ser voluminosos. I pot haver-hi molts altres tipus de residus.

Les plantes de transferència, és senzillament una qüestió que quasi el transportista no hagi d'anar, posem el cas de Mallorca, jo he especificat que hi hauria dues plantes de tractament que hi ha alguns punts, això també passa en al pla de residus sòlids urbans, com vostès coneixen hi ha plantes de transferència i tenen a més una destinació final que és Son Reus, idò abans d'anar a aquest destí final de planta de tractament, hi ha unes plantes de transferència a les quals senzillament s'hi duen els residus que s'han pogut dur a través dels contenidors i allà s'hi fa el tractament adequat. En aquest sentit, per tant, és aquesta que nosaltres hem dit que hi podria haver iniciativa privada, la de transferència i no la de tractament, la de tractament pareix un poquet per fer més senzill el tema del transport i no haver d'anar tants de camions per amunt i per avall. Respecte a l'abocament final, ja he dit que a l'abocament final el material inert i per tant, que pot anar a una pedrera i la resta va a través d'un gestor autoritzat, que evidentment és autoritzat en funció del tipus de residus que s'hagin generat. Per tant, en aquest tema crec que quedaria molt clar que hi ha una diferència entre planta de transferència i planta de tractament.

I després passant al tema, perquè veig que està molt preocupat per el tema de Ca'n Set, idò jo li vull dir que ja som dos, la preocupació és mútua respecte el tema de Ca'n Set. Precisament en aquest sentit la Conselleria de Medi Ambient ha tengut actuacions molt clares, que ja he especificat, concretat el director general abans i jo crec que veim en aquest sentit, que això encara reafirma més la necessitat de fer un pla com aquest, precisament perquè, com a Grup Parlamentari supòs que hi ha la responsabilitat suficient per saber que aquí tenim una situació d'impàs i en aquest moment l'hem d'intentar resoldre de la millor manera possible i una manera és evidentment donar l'opció a fer plantes de triatges com cal. Ca'n Set no té una autorització de la Conselleria de Medi Ambient, per fer el triatge. Li vàrem donar durant dos mesos però ni molt menys li vàrem renovar, perquè no ho feia bé i per tant es considerava que no duia endavant un triatge així com calia.

I en aquest sentit, estam cercant solucions provisionals abans de l'aprovació del pla per poder resoldre no el tema de Ca'n Set, sinó el poder resoldre que en aquestes Illes s'estan generant cada dia quantitats de tones d'enderrocs i com hem dit, jo i el director general, la qual cosa l'hem comentada clarament el que fa en aquests moments Medi Ambient és, per exemple com aquella banyera que té l'aixeta oberta i surt l'aigua i Medi Ambient posa els pedaços per aturar l'aigua, però el que hem de fer és aturar l'aixeta i supòs que seria molt poc responsable per la nostra part que diguéssim que ara no es facin més obres a les nostres Illes i concretament a la Platja de Palma. Jo crec que no es tracta d'això, es tracta d'anar a cercar aquesta solució com és aquest pla, aquesta situació d'impàs que es faci de la millor manera possible.

I a més he de dir aquí que nosaltres ja hem fet distintes actuacions perquè no es fes cap tipus d'abocament a la pedrera de Ca'n Set i en aquest sentit no em cal dir res més que anam

dins el mateix vaixell i creure que el medi ambient és molt important i evidentment volem cercar solucions com a un pacte d'Estat. En aquest sentit esper trobar totes les forces polítiques per cercar-la. I donaria la paraula al director general.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. Així serà té la paraula el Director General de Residus Sr. Barceló.

EL SR. DIRECTOR GENERAL DE RESIDUS I ENERGIA (Nicolau Jaume Barceló i Montserrat):

Moltes gràcies. M'agradaria contribuir en alguns aclariments a les preguntes que han fet els grups parlamentaris. Primer en contestació al Sr. Alorda i Sr. Oliver, respecte a aquests punts de transferència i aquesta combinació del que és públic i del que és privat. A partir d'aquesta ordre de la consellera de dia 28 de febrer de l'any 2000, la iniciativa privada no ha estat prou decidida a l'hora de plantejar-se la creació d'aquestes plantes de triatge. Per exemple a Menorca no hi ha hagut cap sol·licitud, per exemple a Eivissa no hi ha hagut cap sol·licitud i a Mallorca les sol·licituds, amb projectes tècnics que ens mereixen una alta consideració han arribat durant aquest darrer mes, durant tot l'any 2000 han estat francament pobres les propostes que ens han arribat, una d'elles per part d'aquesta associació de transportistes que hem comentat.

Això ens fa pensar en la necessitat de que sigui un sistema públic el que organitzi aquest triatge, el que prengui la decisió respecte a allò que pot anar a una pedrera perquè és un material inert i per tant, és un destí natural de restauració i el que no hi pot anar. Això ens fa pensar també que haurà de ser un sistema públic el que decideixi un triatge final i el que posi uns preus iguals a tota l'illa, a cada uns dels àmbits insulars. No pot ser que tenguís un preu per un triatge de tantes pessetes a la zona de Manacor i el doble a dos pobles més enllà. Aquestes raons són les que ens han duit a pensar que el sistema públic és el més convenient, que el gestor adequat del sistema públic és el consell insular i va, jo diria, en la línia política del Govern de descentralitzar cap els consells insulars tot una sèrie de funcions.

Així a les plantes de tractament, es faria la selecció de residus inerts i no inerts i destí a cada un dels seus gestors autoritzats cada una de les fraccions. Mentre que a les plantes de transferència purament es tractaria d'abaratir costos de transport en direcció a aquestes plantes de tractament. Ara bé, cada una d'aquestes plantes de selecció hauria d'anar acompanyada d'un inspector d'aquest sistema públic que fos el qui pren les decisions, així és com està previst al pla. En el cas de Menorca, hem perdut una mica les esperances que el sector privat sol·liciti una d'aquestes autoritzacions. En el cas de Mallorca, en tenim unes quantes damunt la taula, com dic molt recents les de qualitat. Mentre que altres que ens havien presentat, francament no eren prou bones. Per tant, jo no crec que es generi un monopoli, estam parlant que els residus d'una obra, que tota la vida s'han reutilitzat per rebaixar aquí i reomplir aquí es seguiran reutilitzant dins l'obra de manera natural, és a dir, perquè tenguí la consideració de residu, el seu

posseïdor se n'ha de voler despendre, sinó no té aquesta consideració.

De manera que pensem que hi haurà moltes actuacions d'excavacions, inicis d'obra que la major part de residus, seran residus inerts i podrà anar a pedrera sense cap més complicació, simplement estant informats sobre aquest sistema de control i quina és aquella part de residus, que veim mesclats, que no poden ser els materials per restaurar les pedreres, de cap manera, això es necessita triar. I una part d'això triat podrà tornar a les pedreres i una part en podem fer nou material d'obra, podem recuperar una part d'aquest material. Hi ha materials d'obra que no necessiten ser de primera qualitat i per tant, aquests materials reciclats poden ser reutilitzats i una part que de cap manera. Hi haurà un part que són perillosos, una part que són plàstics i que necessiten classificar i anar al seu gestor autoritzat. No podem utilitzar plàstics, fustes i residus perillosos per reomplir pedreres, així de senzill.

Respecte a l'abocament final d'inerts, m'agradaria explicar i tots sabem que l'activitat extractiva a les Illes Balears és extraordinàriament alta, és moltíssima. Clar a un país com per exemple Holanda, el percentatge de recuperació de residus de construcció i demolició supera el 90%, per què? Perquè no hi ha activitat extractiva, a Holanda fas un clot i cau dins la mar. De manera que allà la recuperació de residus de construcció i demolició és una activitat importantíssima i controladíssima pels organismes ambientals. En el nostre cas, totes les pedreres inactives, que hauran de ser restaurades per un futur consorci de restauració de pedreres, totes les pedreres actives, que tenen l'obligació de restaurar, hi ha espai de sobres per dur-hi el materials de residus de construcció i demolició que hagin estat triats o hagin estat destinats en aquesta restauració. El volum de l'activitat és molt més important que la quantitat de tones que serien capaços de retornar en aquestes pedreres.

Per tant, des d'aquest punt de vista no és el tema més preocupant si haurà o no haurà abocadors de material inert, per tant, restauració de pedreres, n'estic convençut, entre les inactives, més les que tenen aquesta obligació, estic segur que apareixerà aquest espai. El propi consorci que hauran de constituir consells insulars, Govern, ajuntaments i sector de pedreres, també haurà de prendre decisions sobre quines són les pedreres prioritàries per restaurar. Ara bé haurem de reconduir els costos, ara és molt car abocar a una pedrera simplement material net i aquests costos s'hauran de desviar i pagar el triatge i haurà de ser molt més econòmic abocar a la pedrera, des del meu punt de vista no hauria de costar res, perquè és una obligació del pedrer.

Com bé a dit el Sr. Alorda, el control i la vigilància d'aquest sistema és imprescindible. És el sistema públic el que ha de prendre la decisió del que pot anar i del que no pot anar a pedrera, del que ha de ser triat i del que no. És el sistema públic el que ha de posar un preu al contenidor de material inert i un preu molt més elevat al contenidor de material no inert, que necessita triar. Si no és així el sistema no funcionarà, jo crec que aquesta és una de les claus i a més és una de les propostes de reducció que dur el pla. De manera que material net a un contenidor a un preu baix, material no inert que necessiti triar a

un altre contenidor a un preu més elevat. Una part d'aquest material inert pot ser objecte de reutilització, haurem de ser capaços des de les nostres administracions, als seus concursos d'obra pública exigeixin un percentatge de material recuperat, no té sentit, per una part extreure de les pedreres, per l'altre abocar i reutilitzar. Per tant, aquest haurà de ser un exemple que donin les administracions.

Respecte als preus i costos d'aquest pla m'agradaria comentar juntament amb vostès les primeres estimacions que tenim. En el cas de Mallorca, pensant en dues plantes de tractament, i sis de transferència, estariem parlant d'un cost total de 1.724 milions de pessetes, comptam que si aquestes plantes de transferència són de titularitat privada, aquestes inversions seran efectuades per privats. En el cas de Menorca, les dues plantes de tractament de les quals hem parlat, més la planta de transferència serien uns 500 milions de pessetes, aquest tractament inclou residus voluminosos i residus de construcció, les dues coses. En el cas d'Eivissa, la planta de tractament serien uns 400 i en el cas de Formentera pensant en una petita instal·lació de triatge molt bàsica estariem parlant d'uns 60 milions de pessetes. Total 2.700. Aquest és el cost estimat de la suma de totes les instal·lacions de triatge i de transferència.

Quin preu tendria això damunt el contenidor, damunt la tona? Aquesta és una pregunta més difícil de contestar en la mesura, que abocar una tona de residu inert a una pedrera sense cap triatge, no hauria de costar res més que el transport, però en aquest moments, per exemple a Catalunya això està entorn a les 500 pessetes. El transport, en aquests moments a les nostres illes aproximadament costa unes 30 pessetes per tona i quilòmetre. A altres comunitats autònomes la transferència, és a dir, aquesta operació de descarregar a un lloc per abaratir transport, per dur-ho després a tractament es situa entorn a 400 pessetes, de manera que aquí som capaços de fixar un preu per un contenidor net, que pot anar a pedrera i un preu més car per un contenidor que necessita triar, ens mourem al voltant d'uns preus que seran molt oscil·lants, però que clarament han de premiar aquell contenidor net, que pot anar a pedrera i castigar aquell que necessita més triatge. En el cas de residus voluminosos, el tractament de molts d'aquests residus voluminosos pot ser zero pessetes, n'hi ha que són perfectament reutilitzables, d'altres que poden ser conduïts cap a fundacions de l'estil de Deixalles o Mestral i operacions més complexes com és l'extracció dels CFC de les geleres que pot costar entorn de les 5.000 pessetes per unitat.

Aquesta era també una decisió difícil de prendre, però ens semblava que les Illes havien de comptar més prest o més tard amb una unitat d'extracció de CFC de les geleres i per tant, una de dues o te proposaves un objectiu de recuperació d'aquests CFC zero, perquè no hi havia cap instal·lació de tractament o te proposaves una recuperació del 100%, perquè sí hi ha una instal·lació i per tant, la vols aprofitar.

Per últim respecte el tema de Ca'n Set, la referència que ha fet el diputat del Partit Popular, el Sr. Oliver, jo estic parcialment d'acord amb ell que l'actuació de la Conselleria de Medi Ambient i particularment de la meua direcció general, no ha

estat prou contundent en el cas de Ca'n Set. De totes maneres li diria que l'atenció de la Conselleria de Medi Ambient no es concentra a Ca'n Set, és a dir, no és l'únic lloc allà on s'hi aboquen residus de construcció i demolició i voluminosos a les Illes Balears, en tot cas diríem que és el lloc on s'hi ha fet millor durant el darrer any, és allà on hem recuperat aquests materials, els altres ni tan sols això.

Clar l'Ajuntament de Llucmajor, no ha deixat de donar llicències d'obres. L'Ajuntament d'Andratx, que dia 1 de febrer va tancar el seu abocador, tampoc no ha deixat de donar llicències d'obres. L'Ajuntament de Palma, que també fa un any va dir s'ha acabat de dur a Son Reus els residus de construcció i demolició, tampoc no ha deixat de donar llicències. Tothom s'ha amagat rera la Conselleria de Medi Ambient i han dit ja veuran ells que fan. Això és la situació que hem viscut durant aquests darrers temps. La zona de les Cadenes no és exclusiva d'aquest indret, és reproduït a altres llocs, per tant, és una situació complexa que no podem mirar només des de l'òptica de Ca'n Set i de les Cadenes.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Barceló. En torn de rèplica té la paraula pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc només explicar que respecte a les estacions de transferència, el que nosaltres apuntàvem és que si no s'ubiquen, que no es limitin, és gairebé a l'inrevés i en les intervencions crec que hem d'acabar de fer aquesta reflexió, jo crec que, en qualsevol cas, la solució que doni el Pla serà adequada si l'ha reflexionat, és delicat aclarir a quin moment el residu passa a entrar dins el sistema públic, mentre es mogui dins un joc absolutament privat, és a dir, mentre, fins i tot, puguin ser els mateixos productors que estiguin associats darrera l'estació de transferència, no hi ha hagut un moment en el qual el seu productor l'hagi amollat i, per tant, no acab de seguir completament que les inversions que s'han pogut produir a Artà i que en aquest moment estan funcionant, i que varen aconseguir l'interès general fa dos dies, no acab de veure que s'hagin de tallar les ales, diguem-ne, cap a les plantes de triatge públiques, potser sí, i crec que dona moltes garanties el monopoli públic, almenys que no hi hagi monopolis en el sentit de preus, etc., fora del sistema, per tant jo crec que si aquest element està prou estudiat, sempre sap greu que qualsevol iniciativa que s'hagi pogut dur endavant, a l'empara o pensant en una normativa que ha sortit i que sembla que no incentivava, cercar-li la solució més adient, més lògica i més assenyada respecte de les empentes que haguem pogut donar des del públic.

Respecte de les pedreres, sí que volia aclarir una cosa, per un vent el tema que les inactives s'hi apuntin voluntàriament, hi ha aquí una dificultat que jo voldria, no sé si està prou aclarida dins el Pla, si més no posar aquesta reflexió en aquesta comissió. El tema urbanístic, el tema d'activitats classificades és

un tema absolutament municipal, els plans ..., per tant evidentment, les competències municipals per tancar o per precintar, i si no s'actua en contundència, cadascú sabrà per què ho fa o per què ho deixa de fer, però, en realitat aquí hi ha un marge de maniobra importantíssim, elevadíssim, per part dels ajuntaments, que confii que ningú no discuteixi, i no es poden modificar a través d'altres fórmules que no siguin les previstes a la Llei d'ordenació del territori, una és aquesta, no ordres, una és aquesta, els plans, però no hi ha qualsevol interferència amb una autorització que es pugui modificar de manera graciosa el planejament municipal ni la competència municipal amb llicència d'activitats, que, recordem, amb la Llei d'activitats classificades de les Illes Balears, que, per altra banda recull jurisprudència a manta estatal, a l'article 19 preveu que les mesures correctores les podrà canviar l'ajuntament, sempre, perquè és una llicència continuament viva, i l'ajuntament té aquí una capacitat d'influència de decisió absolutament extraordinària, i si qualcun la vol utilitzar, tots sabem una miqueta per què és, i el que em sap greu, la veritat, és que quan qualcú intenta agafar el bou per les banyes, se cerqui ronya per gratar, per dir-ho d'una manera col·loquial. Per tant, jo crec que és important, i mantenc aquesta necessitat del pacte d'estat, jo crec que quan hi ha un tema difícil, i aquest ho és, hem d'intentar tots afrontar-lo i donar-li una solució, efectivament quan un governa té aquesta obligació, n'hi ha que l'assumeixen i n'hi ha que no, i el fet mateix d'assumir-lo, per a mi, ja li resol, ja té la meitat del problema solucionat.

En qualsevol cas, aclarir, i el Pla això ho ha de fer, que allò que no aclareixi d'una manera puntual i que no li doni un ús i que no ho prevegi, no afectarà, no modificarà el planejament municipal, per tant, això és un element que amb caràcter obert, hi veig un element complicat i, sobretot, en qualsevol cas, a través del Pla de pedreres, a través de l'instrument que calgui, difícilment a través d'aquest, s'ha de garantir que qualsevol actuació a una pedrera inactiva, ha d'incloure un pla de restauració complet, evidentment no comparteix només la part dels inerts, sinó la part de la terra final i els ametllers o els tarongers que hi hagi d'haver damunt, el pla ha de ser complet, i evidentment això ha de ser un funcionament a través d'aquesta comissió que crea el pla, jo crec que convendria fer-hi més de dues rectificacions, al Pla de pedreres vigent, però, en qualsevol cas, la solució ens sembla molt adequada, molt interessat, però també convé casar-ho, perquè també tenim inactives en Anei i de tot, com vostès saben tenim un ventall ampli d'exemples del que succeeix. En qualsevol cas, estic convençut que dins aquesta reflexió i, fins i tot, aprenent dels errors, anirem avançant en aquest tema que és realment greu, i que és d'aplaudir i té tot el nostre suport, per descomptat del grup i de tot allà on tinguem presència institucional, per mirar que se'n surti, que tots plegats ens en sortim de la millor manera possible i ambientalment correcta.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat Sr. Cànoves.

EL SR. CÀNOVES I ROTGER:

Molt breument, Sra. Presidenta. Simplement per subratllar aquesta aportació que ha fet el director general quant que l'administració és la primera que ha de donar exemple, i la previsió que, a través dels plecs de condicions econòmiques i administratives de totes les obres que s'executin i es contractin per part de l'administració, es prevegi que un tant per cent o un percentatge s'utilitzin o es reutilitzin inerts procedents de demolició i construcció. Jo crec que és en la línia del que un dia vaig dir, que són les polítiques transversals de la seva conselleria, per tant esper que aquesta mesura s'inclougui en el pla i, a més, que les altres conselleries facin cas d'aquest exemple que no és important a nivell global, però sí que és important a nivell d'exemple. Era simplement subratllar aquesta informació.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Cànoves. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el diputat Sr. Oliver.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Breument, també. Crec que sí que farà falta que se cerquin solucions entre tots, perquè és evident que dins les institucions també hi ha els ajuntaments, i els ajuntaments crec que també molta cosa hauran de dir en funció d'aquest pla director sectorial, i crec que el bon funcionament d'aquest pla passa també per aquesta col·laboració, sense cap dubte, amb els ajuntaments.

Al final, sí que se m'ha donat resposta a la meua preocupació, de si hi hauria o no pedrera suficient per abocar aquest 70%, que sembla ser, en números grossos, de tots els materials inerts, perquè se m'ha parlat d'un consorci, cosa que no s'havia fet a la primera exposició. I jo demanava a veure si realment dins aquestes pedreres hi hauria suficientment pedreres i a veure si l'administració garantiria, de qualche manera, que hi hagués aquesta disponibilitat, però és que a més a més hi ha un aspecte important, i amb el consorci crec que pot quedar arreglat, que és la qüestió del preu, perquè si això ho deixàssim en mans, només, de la iniciativa privada, sense cap dubte que podria suposar un greu problema i un gran perill.

Pertant, estic d'acord i em satisfà que se m'hagi pogut donar aquesta resposta que, de qualche manera, em deixa una mica més tranquil. Però amb el tema de Can Set no qued gens tranquil, que ara es vulgui donar, per una altra part, la culpa als ajuntaments, cregui'm, no ho compartesc. Vostè, Hble. Consellera, diu que diu i fa, i jo dic que moltes vegades diu, però fa el contrari del que diu, precisament en aquest tema de Can Clar, han dit però no han fet, perquè aquí hi ha un compromís, un compromís que varen assolir el president del Govern, el batle de Palma i el batle de Lluçmajor, era dia 10 de febrer del 2000, on es deia que sí, que efectivament aquest pacte d'estat a què també es feia referència aquí, en benefici d'aquest pacte d'estat, estaven d'acord que s'usassin aquelles

pedreres, però que fossin protegides del risc d'incendis i que també es rehabilitassin, i això, va quedar reflectit a tota la premsa de dia 11 de febrer del 2000, que s'havia de fer un pla de regeneració d'aquestes pedreres, i no s'ha fet res. No parlem tampoc d'una pedrera qualsevol, com la que s'ha dit aquí o moltes de les pedreres que hi ha a Balears, aquesta és una pedrera que rep 500 camions diaris, aferra't, no és una pedrera qualsevol; almenys si hagués tengut la delicadesa de poder asfaltar, de poder experimentar el camí de Can Duran, ja evitariem una gran molèstia de no haver de tenir tota aquesta polsada que hi ha, sobretot a l'estiu, els mesos secs i de calor, amb això ja solucionaríem alguna cosa, ja veurien, almenys, els veïnats que hi ha voluntat, per part de les institucions, que no els sigui tan insana la vida en aquell indret, en aquelles cases on varen ser els primers que hi varen anar.

Miri, l'Ajuntament de Lluçmajor no ha tancat aquesta pedrera, la va voler tancar, precisament per mor que hi havia foc, per mor que s'hi abocava malament, per mor que hi havia un pacte d'estat, com s'ha dit aquí, amb un problema greu, com és aquest, que es va solucionar el mes de febrer, però a canvi d'un compromís per part del Govern de la comunitat, que no hi hagués foc, que es regeneràs la zona, en definitiva, que es fes un pla. L'ajuntament reiteradament va demanar a aquest propietari que presentàs l'autorització, cosa que no va fer, i dia 25 de juliol va tancar aquesta pedrera, però quan la conselleria, el director de Residus, el Sr. Barceló, autoritza provisionalment per dos mesos i hi ha una ordenança de la mateixa conselleria, el Decret 10/2000, que diu que és la conselleria la que ha de fer la vigilància i fer complir aquesta ordre que ha fet la conselleria, de mínims, que ja hi estam d'acord, aquí, automàticament, l'ajuntament queda desautoritzat. Què és, que l'ajuntament havia també de promoure un expedient de tancar aquesta pedrera? L'únic que es demana és que es compleixi amb el compromís i amb el que es va pactar, que es faci la vigilància que no hi hagi foc i, per una altra part, que s'endugui el que es va prometre i el que els veïnats d'aquell indret reclamen a l'administració, i és que es posi en marxa aquest pla de regeneració. Tan simple i tan senzill com això, ni més ni pus.

Quant al que fa referència al Pla sectorial, jo li asseguro, Sra. Consellera, que les al·legacions que presentarà el Partit Popular, no sé si seran moltes o poques, però el que sí li puc assegurar és que seran al·legacions amb una proposta de col·laboració amb aquest pla director sectorial i que seran al·legacions que els haurem estudiades prou.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Oliver. Per tancar la qüestió, té la paraula la Sra. Consellera, Sra. Rosselló.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats, senyores diputades. Bé, amb el principi de la brevetat, perquè crec que l'hora així ho reclama i, a més, cada vegada falten més diputats,

i fent molt ràpidament esment a les qüestions que han sortit, diria al representant del PSM i al del PSOE, però sobretot pel que ha aportat el portaveu del PSM, que, efectivament, ja avanço que aquest pla no era un pla tancat, precisament era un pla on hi havia d'haver debat, aquesta venguda al Parlament és per fer un àmbit de debat important, i en aquest sentit, jo crec que s'han de millorar qüestions que no estan, per una banda, totalment concretades, per l'altra es van concretant a mesura que passa el temps, i jo diria que tot el que siguin aportacions d'aquestes característiques, s'han de tenir en compte i, per tant, crec que suposen una millora del pla.

De totes maneres, vull fer esment que el sistema de gestió públic, nosaltres creim que en aquest moment és el millor, ja hem explicat per què, i precisament dins aquesta línia ens movem, però també entenem que el fet que hi hagi iniciatives privades que hagin de ser considerades, també creim que ho han de ser, però hem de crear un sistema on sobretot hi hagi una gestió pública perquè també hi pugui haver un control públic i, per tant, hi pugui haver un seguiment i unes garanties que allò que es fa es fa de forma correcta. En aquest sentit nosaltres prioritzam, això no vol dir que no hi hagi iniciatives privades a què no puguem donar suport, sempre i quan compleixin aquestes mesures que es puguin posar a nivell públic.

Per altra banda, el tema de pedreres, efectivament vull dir al Sr. Alorda que és clar, el fet d'omplir un clot no significa només omplir-lo i ja està, sinó que hi ha d'haver un pla de restauració i en aquest sentit, sigui inactiva o sigui activa, tenguí el pla de restauració no el tenguí, és evident que hem de treballar perquè això sigui així, i, de fet, aquesta nova que ja es va presentar, sobretot quan ja vàrem parlar en aquesta cambra, dels pressuposts de l'any 2001, ja es va parlar precisament d'aquest consorci de pedreres que era una iniciativa absolutament nova al que eren les polítiques fins ara respecte del tema de pedreres i que, amb aquest consorci es pretenia fer una bona feina de col·laboració entre totes les institucions.

Pel que fa a les aportacions el portaveu del Partit Popular, una qüestió important és la seva aportació final, que hi haurà al·legacions, que estan disposats a donar tota una sèrie d'aportacions de cara a millorar el que pugui ser aquest pla, la qual cosa li vull agrair, i ja entrant dins el tema concret de Can Set, jo el que voldria dir-li és una cosa. En primer lloc, sembla ser que l'Ajuntament de Lluçmajor no és responsable, perquè ha fet tot el que havia de fer; la Conselleria de Medi Ambient, torn a repetir, no ha donat cap permís perquè hi hagués abocaments ni tampoc a la planta, al que es tria en aquest moment. És ver que hem tengut una actitud, en certa manera, de no anar i tancar-ho tot, però no hi ha un permís de la Conselleria de Medi Ambient, i, a més, hi ha hagut clarament actuacions la setmana passada, dient que de cap manera es podia abocar, i s'ha continuat abocant, suposadament. Per tant, la Conselleria de Medi Ambient tampoc no ha fet cap incompliment, aquí ningú no incompleix, jo crec que hem de ser un poquet seriosos i responsables, i entendre que davant un tema com aquest, que vostè també ha dit que era un tema d'estat, el que hem de fer és dir "tothom té una part de culpa, una part de responsabilitat", i entre tots hem d'intentar

solucionar això. A mi no em val dir que l'ajuntament ha fet el que calia, un altre ho ha fet o no ho ha fet, l'Ajuntament de Palma, per exemple, ha desaparegut del mapa, quan allà on es generen els problemes és a l'Ajuntament de Palma, amb la qual cosa torn a dir, i crec que per responsabilitat de govern i per responsabilitat, a més, política d'aquesta cambra, el que hem de fer és intentar solucionar un problema que coincidim tots que és d'una gran magnitud, d'una gran envergadura i que tots els grups parlamentaris aquí presents han manifestat la seva intenció de dir que hem de posar-hi solució, hem de posar solució a Can Set, hem de posar solució als enderrocs que es tiren darrera una mata, hem de posar solució als enderrocs, voluminosos, que s'aboquen a lloc on per ventura els veïnats no han dit res, però que també produeixen contaminació, i, per tant, la Conselleria de Medi Ambient el que vol és una solució a tots els temes d'enderrocs, per realment cercar una solució, si més no, definitiva, com a mínim que sigui a mig termini, per solucionar un problema de gran envergadura social, econòmica i mediambiental. I, en aquest sentit, jo vull dir que tots som responsables i tots, a més, dins la responsabilitat que ens pertoca, hem d'actuar. D'aquí que la Conselleria de Medi Ambient avui demostra que actua duent aquest pla, almenys l'inici d'aquest pla en aquesta cambra.

Moltes gràcies per escoltar-nos. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera. Esgotat el debat i l'ordre del dia d'avui, volem, agrair a la consellera i al director general, així com també a les diputades i als diputats presents en aquesta cambra, la seva presència. I aixecam la sessió. Gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma